
hayagrIvasahasranamastotram

श्रीहयग्रीवसहस्रनामस्तोत्रम्

Document Information

Text title : shrI hayagrIva sahasranAmastotra
File name : hayagrIvasahasranAmastotra.itx
Category : sahasranAma, vishhnu, vishnu_misc, vishnu
Location : doc_vishhnu
Proofread by : DPD, NA
Source : Stotraratnakaram I, Madras 1927, p 305-327
Latest update : November 6, 2015
Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीऽयग्रीवसऽस्रनामस्तोत्रम्

॥ श्रीः ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं यतुर्भुजं
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ।
यस्य द्विरदवकाधाः पारिषदाः परश्शतं
विघ्नं निघ्नन्ति सततं विष्वक्सेनं तमाश्रये ॥

श्रीकाश्यपः -

तात मे श्रीऽयग्रीवनाम्नां साऽस्रमुत्तमम् ।
अध्येतुं जायते काङ्क्षा तत्प्रसीद मयि प्रभो ॥ १ ॥

ऽतिपृष्टस्ततोवाच ब्रह्मा लोक पितामहः ।
श्रेयसामपि य श्रेयः काश्यपेऽविशाम्पते ॥ २ ॥

अमत्या विहितं पापं मूलतो हि विनश्यति ।
रऽस्थानां रऽस्थं य पावनानां य पावनम् ॥ ३ ॥

प्रायश्चित्ते कृते तस्य कर्तान् निरयी भवेत् ।
कामतस्तु कृते पापे प्रायश्चित्तशतेन य ॥ ४ ॥

तन्न नश्यति तर्कता व्यवहार्यस्तु जायते ।
अेवं दुरपनोदानां बुद्धिपूर्वमडांऽसाम् ॥ ५ ॥

आवर्जनकराणामप्यन्ते निष्कृतिरीरिता ।
प्रणम्य मानवतया मन्त्ररत्नानुकीर्तनम् ॥ ६ ॥

ऽसनामसऽस्रस्यपठनं शिरसान्वहम् ।
प्रणम्य भगवद्भक्तपादोदक निषेवणम् ॥ ७ ॥

तदेतत्त्रितयं सर्वपापसङ्घातनाशनम् ।
ऽतीदं परमं गुह्यं ऽसौ ऽयशिराऽरिः ॥ ८ ॥

वेदोपदेशसमये मां निबोधोपदिष्टवान् ।
 अनेन मन्त्ररत्नेन मडाश्रशिरसो उरेः ॥ ९ ॥
 सुसनामभिस्तुत्या निष्कृतिर्मेतरांसाम् ।
 अनन्यभगवद्भक्तपादोदकनिषेवणम् ॥ १० ॥
 अेतद्भवोपदेशाङ्गमादौ स्वीकार्यमिष्यते ।
 धृत्युक्त्वाऽनन्तगरुडविष्वक्सेनपदोदकम् ॥ ११ ॥
 आदौ मां प्राशयन्नन्ते परिशोष्येकृतांलसि ।
 आत्मनो नामसासुसं सर्षिञ्छन्दोऽधिदैवतम् ॥ १२ ॥
 सन्त्यासमुद्रिकाभेदं मज्ज्यं साङ्गमुपादिशत् ।
 यथावत्तद्विदं वत्स दधां ते शृणु तत्त्वतः ॥ १३ ॥
 यत्प्राप्यात्यन्तिकी वृत्त्या निवृत्त्या मोक्षमेष्यति ।
 उयास्यनामसासुसतोत्रराजस्य वैभवम् ॥ १४ ॥
 ऋषिश्श्रीमान् उद्योगीवो विद्यामूर्तिस्स्वयं उरिः ।
 देवता य स अेवास्य छन्दोनुष्टुभिति श्रुतम् ॥ १५ ॥
 उंसो उंसोऽउमित्येते बीजं शक्तिस्तुकीलकम् ।
 उंसीं उंसोऽउमित्येते प्राञ्जया मनवस्त्रयः ॥ १६ ॥
 अेकैकस्य दशावृत्तिरिति सङ्ख्याविधीयते ।
 प्राणवत्रयमन्त्रं स्यात्कवयं श्रीश्चिथो भवेत् ॥ १७ ॥
 श्रीविभूषणं धृत्येतद्भृदयं परिकीर्तितम् ।
 परोरजाः परं ब्रह्मेत्यपि यो निरुदाहृता ॥ १८ ॥
 विद्यामूर्तिरिति ध्यानं विश्वात्मेति य गद्यते ।
 विश्वमङ्गलनाम्नोऽस्य विनियोगो यथारुचि ॥ १९ ॥
 भूनेत्राश्रोत्रनासाङ्गोष्ठतालूरदे क्मात् ।
 षोडशस्वरविन्यासो दक्षिणारम्भमिष्यते ॥ २० ॥
 जिह्वातलेऽपि तन्मूले स्वरवन्त्यौ य विन्यसेत् ।
 तदा तालुद्रयन्त्याससम्पायोस्तु परित्यजेत् ॥ २१ ॥
 अयं हि विद्याकामानामाद्यस्त्वन्य कुलैषिणाम् ।
 द्योःपत्सङ्ख्यङ्गुलीशीर्षे वर्गाङ्क्यटतान्यसेत् ॥ २२ ॥

પાર્શ્વયોસ્તુ વહ્નૌ પૃષ્ઠોદરયોસ્તુ બભૌ ન્યસેત્ ।
મકારં હૃદયે ન્યસ્ય જીવે વા પચ્યવિંશકે ॥ ૨૩ ॥

નાભિપાયૂદરે ગુહ્યે ચરલવાન્વિનિક્ષિપેત્ ।
શષૌ કુણ્ડલયોશ્શીર્ષં હારે ચ કટિસૂત્રકે ॥ ૨૪ ॥

સહૌ હૃદબ્જે હર્દે ચ લમાપાદશિખે ન્યસેત્ ।
ક્ષ્ય શીર્ષાદિ પાદાન્તં માતૃકાન્યાસ એષ તુ ॥ ૨૫ ॥

અસ્ય શ્રીહયગ્રીવસહસ્રનામ સ્તોત્રમહામન્ત્રસ્ય શ્રીહયગ્રીવ ઋષિઃ ।
અનુષ્ટુપ્ છન્દઃ । શ્રીહયગ્રીવ પરમાત્મા દેવતા । હંસ ઇતિ બીજમ્ ।
હંસોહમિતિ શક્તિઃ । હંસાં હંસીમિતિ કીલકમ્ । ઐ ઐ ઓમિત્યસ્ત્રમ્ ।
શ્રીઃ શ્રિયઃ ઇતિ કવચમ્ । શ્રીવિભૂષણ ઇતિ હૃદયમ્ ।
પરોરજાઃ પરં બ્રહ્મેતિ યોનિઃ । વિદ્યામૂર્તિર્વિશ્વાત્મા ઇતિ ધ્યાનમ્ ।

હંસામડ્ગુષ્ઠાભ્યાં નમઃ । હંસીં તર્જનીભ્યાં નમઃ ।
હંસૂં મધ્યમાભ્યાં નમઃ । હંસોં અનામિકાભ્યાં નમઃ ।
હંસૌં કનિષ્ઠિકાભ્યાં નમઃ । હંસઃ કરતલકરપૃષ્ઠાભ્યાં નમઃ ।
એવં હૃદયાદિન્યાસઃ ॥

હંસાં જ્ઞાનાય હૃદયાય નમઃ । હંસીં ઐશ્વર્યાય શિરસે સ્વાહા ।
હંસૂં શક્તયૈ શિખાયૈ વષટ્ । હંસોં બલાય કવચાય હું ।
હંસૌં તેજસે નેત્રાભ્યાં વૌષટ્ ।
હંસઃ વીર્યાયાસ્ત્રાય ફટ્ ઓમિતિ દિગ્બન્ધઃ ॥

અથ માતૃકાન્યાસઃ -

ઐ અમ્ આમ્ ભુવોઃ । ઇમ્ ઇમ્ નેત્રયોઃ । ઉમ્ ઊમ્ શ્રોત્રયોઃ । ઋમ્ ઋમ્ નાસિકયોઃ ।
લૃમ્ લૃમ્ કપોલયોઃ । એમ્ એમ્ ઓષ્ઠયોઃ । ઐમ્ ઐમ્ દન્તપડ્ક્રયોઃ ।
અમ્ જિહ્વાતલે । અઃ જિહ્વામૂલે ।
કવર્ગ દક્ષિણે બાહુમૂલે કૂર્પરે મણિબન્ધે કરતલે હસ્તાગ્રે ।
ચવર્ગ વામે બાહુમૂલે કૂર્પરે મણિબન્ધે કરતલે હસ્તાગ્રે ।
ટવર્ગ દક્ષિણે પાદમૂલે જાનુનિ પાદપાષ્ણીં પાદતલે પાદાગ્રે ।
તવર્ગ વામે પાદમૂલે જાનુનિ પાદપાષ્ણીં પાદતલે પાદાગ્રે ।
પદ્મૌ પાર્શ્વયોઃ । બભૌ પૃષ્ઠોદરયોઃ । મં હૃદિ ।
યં રં લં વં નાભૌ પાયૌ ઉદરે ગુહ્યે । શષૌ હસ્તયોઃ ।

सहो शीर्षे कट्याम् । लक्षौ हृदये ङाई उति मातृकान्यासः ॥

अथ ध्यानम् ॥

विधामूर्तिमभाउयन्द्रवलयश्चेतारविन्दस्थितं

हृद्यालं स्फुटिकाद्रिनिर्मलतनुं विद्योतमानंश्रिया ।

वामाङ्गस्थितवल्लभां प्रति सदाव्याभ्यान्तमाश्रायवा-

गर्थानादिमपूरुषं उयमुषं ध्यायामि संसात्मकम् ॥ १ ॥

विश्वात्मा विशादप्रभाप्रतिलसद्गाडेवतामण्डलो

देवो दक्षिणपाणिपुग्मविलसद्गोधाङ्गुयङ्गायुधः ।

वामोदग्रकरे दरं तदितरेणाश्रिष्य द्योषणा रमां

हस्तात्रे धृतपुस्तकस्स द्यतां संसो हिरण्यच्छदः ॥ २ ॥

अथ सहस्रनामस्तोत्रप्रारम्भः ।

ॐ - श्रीं संसो ह्रमै मों कर्ली श्रीश्रियश्रीविभूषणः ।

परोरजाः परं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरादिमः ॥ १ ॥

भास्वान्मगश्च भगवान्स्वस्तिस्वाडा नमस्स्वधा ।

श्रीषड्वीषढलं हुं हुट् हुं ह्रीं ह्रौं यथा तथा ॥ २ ॥

कर्कशीवः कलानाथः कामदः करुणाकरः ।

कमलाध्युषितोत्सङ्गः क्षये कालीवशानुगः ॥ ३ ॥

निषच्छोपनिषध्याथ नीचैरुच्चैस्समं सह ।

शश्रद्युगपदह्वाय शनैरेको बहुध्रुवः ॥ ४ ॥

भूतभृद्भूरिदस्साक्षी भूतादिः पुण्यकीर्तनः ।

भूमा भूमिरधोन्नद्धः पुरुडूतः पुरुष्टुतः ॥ ५ ॥

प्रकुल्लपुण्डरीकाक्षः परमेष्ठी प्रभावनः ।

प्रभुर्भगःसतां बन्धुर्भयध्वंसी भवापनः ॥ ६ ॥

उद्यन्नुशयाहुं कुट्टुरुगाय उरुकमः ।

उदारस्त्रियुगश्चात्मा निदानं नलयो हरिः ॥ ७ ॥

हिरण्यगर्भो हेमाङ्गो हिरण्यशमश्रुशीशिता ।

हिरण्यकेशो हिमडा हेमवासा हितैषणः ॥ ८ ॥

आदित्यमण्डलान्तस्थो मोदमानस्समूहनः ।

सर्वात्मा जगदाधारस्सन्निधिस्सारवान्स्वभूः ॥ ८ ॥

गोपतिर्गोछितो गोमी केशवः किन्नरेश्वरः ।

मायी मायाविकृतिङ्मभेशानो मडामडाः ॥ १० ॥

ममा मिमी मुमू मृमृ म्लुम्लूं मेमै तथैव य ।

मोमौ भिन्दृविसर्गश्च ङ्स्वोदीर्घः प्लुतस्स्वरः ॥ ११ ॥

उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितः प्रथयस्तथा ।

कं षं गं घं उं यं छं जं जं अं टं ठमेव य ॥ १२ ॥

उं ढं एं तं थं यं दं यं धं नं पं कृं भमेव य

भं मं यं रं लं यं वं यं शं षं सं उं णमेव य ॥ १३ ॥

क्षं यमौ व्यञ्जनो जिह्वामूलीयोऽर्धविसर्गवान् ।

उपध्मानीय षति य संयुक्ताक्षर ऐव य ॥ १४ ॥

पदं क्रिया कारकश्च निपातो गतिरव्ययः ।

सन्निधिर्योग्यताऽऽङ्गा परस्परसमन्वयः ॥ १५ ॥

वाक्यं पद्यं सम्प्रदायो भावश्शब्दार्थलालितः ।

व्यञ्जना लक्षाणां शक्तिः पादो रीतिरलङ्कृतिः ॥ १६ ॥

शय्या झौढध्वनिस्तद्गुणव्यं सर्गः क्रिया रुचिः ।

नानारुपप्रबन्धश्च यशः पुण्यं मल्लनम् ॥ १७ ॥

व्यवहारपरिज्ञानं शिवेतरपरिक्षयः ।

सद्यः परमनिर्वाणं प्रियपथ्योपदेशकः ॥ १८ ॥

संस्कारः प्रतिभा शिक्षा ग्रहणं धारणं श्रमः ।

आसुतास्वादिमा चित्रं विस्तारश्चित्रसंविधिः ॥ १९ ॥

पुराणामितिहासश्च स्मृतिसूत्रं य संलित्ता ।

आयार आत्मना तुष्टिरायार्याज्ञानतिक्रमः ॥ २० ॥

श्रीमान्श्रीगीःश्रियः कान्तश्श्रीनिधिश्श्रीनिकेतनः ।

श्रेयान्छयाननश्रीदशश्रीमयश्श्रितवत्सलः ॥ २१ ॥

उंसश्शुचिषदादित्यो वसुश्चन्द्रोऽन्तरिक्षसत् ।

डोता य वेदिषधोनिरतिथिर्द्रोणसद्भुविः ॥ २२ ॥

नृषन्मृत्युश्च परसदमृतं यर्तसदृषः ।
 व्योमसद्विधिविधस्कोटशब्दार्थव्यङ्ग्यवैभवः ॥ २३ ॥
 अञ्जा रसस्वादुतमो गोजा गेयो मनोहरः ।
 ऋतजाससकलं लद्रमद्रिजास्थैर्यमुत्तमम् ॥ २४ ॥
 ऋतं समज्ञात्वनृतं बृहत्सूक्ष्मवशानुगः ।
 सत्यं ज्ञानमनन्तं यत्तत्सद्भ्रममयोऽय्युतः ॥ २५ ॥
 अत्रेभवन्नगो नित्यः परमः पुरुषोत्तमः ।
 योगनिद्रापारस्वामी निध्यानवरनिर्वृनः ॥ २६ ॥
 रसो रस्यो रसयिता रसवान् रसिकप्रियः ।
 आनन्दो नन्द्यन्सर्वानानन्दी उयकन्दरः ॥ २७ ॥
 कालः काल्यश्च कालात्मा कालाभ्युत्थितजागरः ।
 कलासाथिव्यङ्कृत्कान्ताकथितव्याधिकार्यकः ॥ २८ ॥
 दृङ्ग्यन्धनोदङ्ग्यनोद्यल्लयसर्गो लघुक्रियः ।
 विद्यासलायो वागीशो मातृकामण्डलीकुतः ॥ २९ ॥
 छिरण्यं संसामिथुनमीशानश्शक्तिमान् जयी ।
 ग्रहमेथी गुणी श्रीभूनीलावीवैकलावस ॥ ३० ॥
 अङ्गेनोदूख्य वाग्देवीमाचार्यकम्पुप्राश्रयः ।
 वेदवेदान्तशास्त्रार्थतत्त्वव्याभ्यानतत्परः ॥ ३१ ॥
 लडौं लं लं लयो लं सूं लंसां लंसीं लसूं लसौम् ।
 लसूं लं लरिणो लारी लरिकेशो लरेडितः ॥ ३२ ॥
 सनातनो निर्बाजस्सन्नव्यक्तो लृदयेशयः ।
 अक्षरः क्षरण्वेशः क्षमी क्षयकरोऽय्युतः ॥ ३३ ॥
 कर्ताकारयिताऽकार्यं कारणं प्रकृतिः कृतिः ।
 क्षयक्षयमनामार्थो विष्णुर्जिष्णुर्जगन्मयः ॥ ३४ ॥
 सङ्ख्यन्विकय-स्थाणुनिर्विकारो निरामयः ।
 शुद्धो बुद्धः प्रबुद्धश्च स्निग्धो मुग्धस्समुद्धतः ॥ ३५ ॥
 सङ्ख्यलपो बहुभवत्सर्वात्मा सर्वनामभृत् ।
 सलस्रशीर्षस्सर्वज्ञस्सलस्राक्षस्सलस्रपात् ॥ ३६ ॥

व्यक्तोविराट्स्वराट्सम्राड्विष्वरूपवपुर्विधुः ।
 मायावी परमानन्दो मान्यो मायातिगो मखान् ॥ ३७ ॥
 वटपत्रशयो बालो ललनाम्नायसूयकः ।
 भुवन्यस्तकरग्रस्तपादाग्रपटलः प्रभुः ॥ ३८ ॥
 नैद्रीडासाश्वसम्भूतज्ञाज्ञासात्विकतामसः ।
 मखार्णवाम्भुपर्यङ्कुः पद्मनाभः परात्परः ॥ ३९ ॥
 भ्रमभूर्भ्रमभयदृङ्गरिरोमुपदेशकृत् ।
 मधुकैटभनिर्माता मत्तभ्रममदापडः ॥ ४० ॥
 वेधोविलासवागानिर्दयासारो मृषार्थदः ।
 नारायणास्त्रनिर्मातामधुकैटभमर्दनः ॥ ४१ ॥
 वेदकर्ता वेदभर्ता वेदहर्ता विदांवरः ।
 पुङ्गवानुपुङ्गुभडेषाढ्यः पूर्णषाड्गुण्यविग्रहः ॥ ४२ ॥
 लालामृतकणव्याजवान्तनिर्दोषिवर्णकः ।
 उल्लोलस्वानधीरोधेदुष्यैर्लललध्वनिः ॥ ४३ ॥
 कर्णादारभ्य कल्कयात्मा कविः क्षीरार्णवोपमः ।
 शङ्ख अकगदी भङ्गी शार्ङ्गी निर्भयमुद्रकः ॥ ४४ ॥
 शिन्मुद्राशिकितो उस्ततलविन्यस्तपुस्तकः ।
 विद्यानाम्नी श्रियं शिष्यां वेद्यन्निजवैभवम् ॥ ४५ ॥
 अष्टार्थभ्योऽष्टभुजोव्यष्टिसृष्टिकरः पिता ।
 अष्टैश्वर्यप्रदोऽष्ट्यष्टभूर्तिपितृस्तुतः ॥ ४६ ॥
 अनीतवेदपुरुषो विधिवेदोपदेशकृत् ।
 वेदवेदाङ्गवेदान्तपुराणस्मृतिमूर्तिमान् ॥ ४७ ॥
 सर्वकर्मसमाराध्यस्सर्ववेदमयो विभुः ।
 सर्वार्थतत्त्वव्याख्याता यतुष्पष्टिकलाधिपः ॥ ४८ ॥
 शुभयुक्तसुमुपशुद्धस्सुदुपस्सुगतस्सुधीः ।
 सुप्रतिसंलृतिशूरस्सुतपाः सुष्टुतिस्सुलृत् ॥ ४९ ॥
 सुन्दरस्सुभगस्सौम्यस्सुभदस्सुलृदां प्रियः ।

सुयस्त्रिस्सुभतरश्शुद्धसत्वप्रदायकः ॥ ५० ॥
रजस्तमोडरो वीरोविश्वरक्षाधुरन्धरः ।
नरनारायणाकृत्या गुरुशिष्यत्वमास्थितः ॥ ५१ ॥
परावरात्मा प्रबलः पावनः पापनाशनः ।
ध्याधनः क्षमासारो वात्सल्यैकविभूषणः ॥ ५२ ॥
आदिकूर्मो जगद्भर्ता मलापोत्री मडीधरः ।
स्तद्भित्स्वामी हरिर्धक्षो हिरण्यशिपुर्द्वैच्छिकः ॥ ५३ ॥
प्रह्लादपालकस्सर्वभयहर्ता प्रियंवदः ।
श्रीमुष्णालोकनसंसत्कौञ्चकः कुलकाञ्चनः ॥ ५४ ॥
छत्री कमण्डलुधरो वामनो वदतां वरः ।
पिशुनात्मा शनोद्दृष्टिलोपनो बलिमर्दनः ॥ ५५ ॥
उरुक्तमो बलिशिरोन्धस्ताडुभिर्बलिमर्दनः ।
जामदग्न्यः परशुभृत्क्षत्रकुलोत्तमः ॥ ५६ ॥
रामोऽभिरामश्शान्तात्मा हरकोट्यण्डमण्डनः ।
शरणागतसन्नाता सर्वयोध्यकमुक्तिदः ॥ ५७ ॥
सङ्कर्षणोमदोदग्रो बलवान्भुसलायुधः ।
कृष्णाकलेशहरः कृष्णो मलाप्यसनशान्तिदः ॥ ५८ ॥
अङ्गारितोत्तरागर्भप्राणदः पार्थसारथिः ।
गीताचार्यो धराभारहारी षट्पुत्रमर्दनः ॥ ५९ ॥
कल्की विष्णुयशस्सूनुः डलिकापुष्पनाशनः ।
साधुदुष्कृत्यस्त्रिणाशविनाशविहितोद्यः ॥ ६० ॥
वैकुण्ठे परमे तिष्ठन् सुकुमारयुवाकृतिः ।
विश्वोद्यस्थितिर्ध्वंससङ्कुल्येन स्वयं प्रभुः ॥ ६१ ॥
मदनानां य मदनो मण्डिकोटीरमानितः ।
मन्दारमालिकापीडो मण्डिकुण्डलमण्डितः ॥ ६२ ॥
सुस्निग्धनीलकुटिलकुन्तलः कोमलाकृतिः ।
सुललाटस्स्तुतिलकस्सुभ्रूकस्सुकपोलकः ॥ ६३ ॥

सिद्धासदसदालोकसुधास्थन्दीरदृच्छदः ।
तारकाकोरकाकारविनिर्मितरदृच्छदः ॥ ६४ ॥
सुधावर्तिपरिरङ्कृतिशोभमानरदृच्छदः ।
विष्टब्धोविपुलग्रीवोनिभृतोअश्रवस्थितिः ॥ ६५ ॥
समावृत्तावदातोरुमुक्ताप्रालम्भभूषणः ।
रत्नाङ्गदी वज्रनिष्ठी नीलरत्नाङ्गकुण्डलः ॥ ६६ ॥
हरिन्मणिगण्णाभङ्गशङ्खभलाङ्गुणोर्मिकः ।
सितोपवीतसंश्लिष्यत्यन्नाक्षमणिमालिकः ॥ ६७ ॥
श्रीयूर्णवद्वाद्यशोर्ध्वपुण्ड्ररेभापरिष्कृतः ।
पट्टतन्तुग्रथनवत्पवित्रनरशोभितः ॥ ६८ ॥
पीनवक्षामडास्कन्धो विपुलोरुकटीतटः ।
कौस्तुभी वनमाली य कान्त्याथन्द्रायुतोपमः ॥ ६९ ॥
मन्दारमालिकामोदी मञ्जुवागमलच्छविः ।
दिव्यगन्धो दिव्यरसो दिव्यतेजा दिवस्पतिः ॥ ७० ॥
वाद्यालो वाङ्मतिर्वक्ता व्याख्याता वादिनां प्रियः ।
भक्तलृन्मधुरो वादिजिह्वाभद्राननस्थितिः ॥ ७१ ॥
स्मृतिसन्निहितस्मिन्गधस्सिद्धिदसिद्धिसन्तुतः ।
मूलकन्दोमुकुन्दोऽङ्गलौहस्वयम्भूशम्भुरैन्दवः ॥ ७२ ॥
छन्दो मन्थुर्ममः कालकाव्यः कम्बुकलानिधिः ।
कव्यः कामयिता भीमः कातर्यहरणः कृतिः ॥ ७३ ॥
सम्प्रियः पङ्कणस्तर्क्यर्यानिर्धारणाद्यः ।
व्यतिरेको विवेकश्च प्रवेकः प्रक्रमः क्रमः ॥ ७४ ॥
प्रमाण प्रतिभूः प्राज्ञः प्रज्ञापत्यायधारणः ।
विधिर्विधाता व्यवधिरुद्भवः प्रभवस्थितिः ॥ ७५ ॥
विषयस्संशयः पूर्वः पक्षः कक्ष्योपपादकः ।
राद्धान्तो विहितो न्यायकूलनिष्पत्तिरुद्भवः ॥ ७६ ॥
नानाङ्गपाणि तन्त्राणि व्यवहार्यो व्यवस्थितिः ।
सर्वसाधारणो देवस्साध्वसाधुहिते रतः ॥ ७७ ॥

सन्धा सनातनो धर्मो धर्मैरर्थ्या मडात्मभिः ।

छन्दीमयस्त्रिधाभात्मा स्वयच्छन्दशछान्दसेडितः ॥ ७८ ॥

यज्ञो यज्ञात्मको यष्टा यज्ञाङ्गोऽपघनोऽविः ।

समिदाज्यं पुरोडाशशशावा स्थावी सुवस्सुया ॥ ७९ ॥

प्राग्वंशो देवयजनः परिधिश्च परिस्तरः ।

वेदिविडरणं त्रेता पशुः पाशश्च संस्कृतिः ॥ ८० ॥

विधिर्मन्त्रोऽर्थवाद्यश्च द्रव्यमङ्गं च दैवतम् ।

स्तोत्रं शास्त्रं साम गीतिरुद्गीथस्सर्वसाधनम् ॥ ८१ ॥

याजया पुरोनुकाव्या च सामिधेनी समूहनम् ।

प्रयोक्तारः प्रयोगश्च प्रपञ्चः प्राशुभा श्रमः ॥ ८२ ॥

श्रद्धा प्रध्वंसना तुष्टिः पुष्टिः पुण्यं प्रतिर्भवः ।

सदस्सदस्यसम्पातः प्रश्नः प्रतिवयस्थितिः ॥ ८३ ॥

प्रायश्चित्तं परिष्कारो धृतिर्निर्वडरणं इलम् ।

नियोगो भावना भाव्यं डिरण्यं दक्षिणा नुतिः ॥ ८४ ॥

आशीरभ्युपपत्तिश्च तृप्तिस्सर्वं शर्म डेवलम ।

पुण्यक्षयः पुनः पातभयं शिक्षाशुगर्दनः ॥ ८५ ॥

कार्पण्यं यातनां चिन्ता निर्वेदश्च विडस्तता ।

डेडभृत्सर्वसम्पातः डिञ्चिडसर्मानुडूलकः ॥ ८६ ॥

अडेतुकतया प्रेम साम्मुष्यं चाप्यनुग्रहः ।

शुचिश्च्रीमत्कुलजनो नेता सत्त्वाभिमानवान् ॥ ८७ ॥

अन्तरायडरः पित्रोरदुष्टाडारदायकः ।

शुद्धाडारानुडुपाङ्गपरिणामविधायकः ॥ ८८ ॥

सावपातादिविपदां परिडर्ता परायणः ।

शिरःपाण्यादिसन्धाता क्षेमकृत्प्राणदः प्रभु ॥ ८९ ॥

अनिर्घृणश्चाविषमश्शक्तित्रितयदायकः ।

स्वेच्छाप्रासङ्गसम्पत्तियाजडर्षविशेषवान् ॥ ९० ॥

संवित्सन्धायकस्सर्वजन्मडवेशस्मृतिप्रदः ।

विवकेशोऽकवैराग्यभवमीतिविधायकः ॥ ९१ ॥

गर्भस्याप्यनुकूलादिनासान्ताध्यवसायदः ।

शुभवैज्जननोपेतसदनेखोजनिप्रदः ॥ ९२ ॥

उत्तमायुःप्रदो ब्रह्मनिष्ठानुग्रहकारकः ।

स्वदासजननिस्तीर्णतद्भ्रशजपरम्परः ॥ ९३ ॥

श्रीवैष्णवोत्पादकृतस्वस्तिकावनिमण्डलः ।

अधर्वाणोक्तैकशतमृत्युदूरङ्कियापरः ॥ ९४ ॥

दयाधृष्टगुणाधाता तत्तत्संस्कृतिसाधकः ।

मेधाविधाता श्रद्धाकृतं सौस्थ्यदो जामिताडरः ॥ ९५ ॥

विघ्ननुद्धिजयी धाता देशकालानुकूल्यकृतं ।

विनेता सत्यथानेता दोषलुब्धुभदस्सभा ॥ ९६ ॥

द्वीदो भीदो रुचिकरो विश्वो विश्वहिते रतः ।

प्रमादलुत्प्राप्तकारी प्रद्युम्नो भववत्तरः ॥ ९७ ॥

साङ्गवेदसमायोक्ता सर्वशास्त्रार्थवित्तिदः ।

ब्रह्मचर्यान्तरायघ्नः प्रियकृद्धितकृत्परः ॥ ९८ ॥

चित्तशुद्धिप्रदश्छिन्नाक्षयापल्यः क्षमावहः ।

छन्द्रयार्थारतिरच्छेत्ता विद्वैकव्यसनावहः ॥ ९९ ॥

आत्मानुकूल्यरुचिकृदभिलार्तिविनाशकः ।

तितीर्षुलुत्परावेदी गुरुसद्भक्तितेजसः ॥ १०० ॥

गुरुसम्बन्धघटको गुरुविश्वासवर्धनः ।

गुरुपासनसन्धाता गुरुप्रेमप्रवर्धनः ॥ १०१ ॥

आचार्याभिमतैर्योक्ता पञ्चसंस्कृतिभावनः ।

गुरुक्तवृत्तिनैश्वल्यसन्धाताऽवहितस्थितिः ॥ १०२ ॥

आपन्नापिलरक्षार्थमाचार्यकमुपाश्रितः ।

शास्त्रपाणिप्रदानेन भवमग्रा-समुद्धरन् ॥ १०३ ॥

पाञ्चकालिकधर्मेषु नैश्वल्यं प्रतिपादयन् ।

स्वदासाराधनाधर्थशुद्धद्रव्यप्रदायकः ॥ १०४ ॥

न्यासविधाविनिर्वोढा न्यस्तात्मभररक्षकः ।
स्वडैडुर्यैकरुचिदस्स्वदास्यप्रेमवर्धनः ॥ १०५ ॥
आचार्यार्थाभिलद्रव्यसम्भृत्यर्षणरोयकः ।
आचार्यस्य स्वसखिष्योश्चोवनेकरुचिप्रदः ॥ १०६ ॥
आगत्ययोजयनासहितैककृतिजगरः ।
ब्रह्मविद्यासमास्वादसुखितः कृतिसंस्कृतिः ॥ १०७ ॥
सत्कारे विषधीदाता तरुण्यं शवबुद्धिदः ।
साम्प्रत्याययन्व्यालीं सर्वत्र समबुद्धिदः ॥ १०८ ॥
सम्भाविताशेषदोषदुत्पुनर्यासरोयकः ।
मडाविश्वाससन्धाता स्थैर्यदाता मदापडः ॥ १०९ ॥
नादव्याप्यास्वसिद्धान्तरक्षातेतुस्वमन्त्रदः ।
स्वमन्त्रजपसंसिद्धिजड्घालकवितोदयः ॥ ११० ॥
अदुष्टगुणवत्काव्यबन्धव्यामुग्धयेतनः ।
व्यङ्ग्यप्रधानरसवद्गद्यपद्यादिनिर्मितिः ॥ १११ ॥
स्वभक्तस्तुतिसन्तुष्टो भूयोभक्तिप्रदायकः ।
सात्विकत्यागसम्पन्नसत्कर्मकृदतिप्रियः ॥ ११२ ॥
निरन्तरानुस्मरणनिजदासैवादास्यकृत् ।
निष्कामवत्सलो नैथ्यभावनेषु विनिर्विशन् ॥ ११३ ॥
सर्वभूतभवद्भावं सम्पश्यत्सुसदास्थितः ।
करणत्रयसाङ्ग्यकल्याणपतिसादरः ॥ ११४ ॥
कदा कदेति डैडुर्यकामिनां शेषिताम्भजन ।
परव्यूहादिनिर्दोषशुभाश्रयपरिग्रहः ॥ ११५ ॥
यन्द्रमण्डलमध्यस्य श्वेताम्भोरुडविष्टरः ।
ज्योत्स्नायमानाङ्गरुचिनिर्धूतान्तर्बलिस्तमाः ॥ ११६ ॥
भाव्यो भावयिता भद्रं पारिजातवनालयः ।
क्षीराब्धिमध्यमद्वीपपालकः प्रपितामहः ॥ ११७ ॥
निरन्तरनमोवाकशुद्धयाजिडदाश्रयः ।
मुक्तिदश्वेतमृदूपश्वेतद्वीपविभावनः ॥ ११८ ॥

गरुडाडारितश्चेतमृत्पूतयदुभूधरः ।
 भद्राश्ववर्षनिलयो भयहारी शुभाश्रयः ॥ ११८ ॥
 भद्रश्रीवत्सलाराढ्यः पञ्चरात्रप्रवर्तकः ।
 भक्तात्मभावभवनो हार्दोऽङ्गुष्ठप्रमाणवान् ॥ १२० ॥
 स्वदाससत्कृताकृत्ये तन्मित्रारिषु योजयन् ।
 प्राणानुत्कामयन्नूरीकृतप्रारब्धलोपनः ॥ १२१ ॥
 लघ्व्यैव शिक्षयापापमशेषमपि निर्णुदन् ।
 त्रिस्थूलाक्षोभतो भूतसूक्ष्मैस्सूक्ष्मवपुस्सृजन् ॥ १२२ ॥
 निरङ्कुशकृपापूरो नित्यकल्याणकारकः ।
 मूर्धन्यनाड्या स्वान्दासान्भ्रुमरन्नाद्दुग्ध्ययन् ॥ १२३ ॥
 उपासनपरात्सर्वान् प्रारब्धमनुभावयन् ।
 सर्वप्रारब्धदेहान्तेऽप्यन्तिमस्मरणं दिशन् ॥ १२४ ॥
 प्रपेयुषां भेषुषां य यमदृष्टिमभावयन् ।
 दिव्यदेहप्रदस्सूर्यं द्वारयन्भोक्षभेषुषाम् ॥ १२५ ॥
 आतिवाडिकसत्कारानध्वन्यापाद्य मानयन् ।
 सार्वान्कृतुभुजश्शश्वत्प्राभृतानि प्रदापयन् ॥ १२६ ॥
 दुरन्तमायाकान्तारं द्रुतं योगेन् लङ्घयन् ।
 स्फायत्सुदृशविविधवीथ्यन्तेनाध्वना नयन् ॥ १२७ ॥
 सीमान्तसिन्धुविरञ्जो योगेनोत्तारयन्वशी ।
 अमानवस्य देवस्य करं शिरसि धारयन् ॥ १२८ ॥
 अनादिव्वासनां धून्वन् वैकुण्ठास्या सलोकयन् ।
 अडेयमङ्गलोदारतनुदानात्सञ्जपयन् ॥ १२९ ॥
 सूरिजुष्टे सुपैकान्तं परमं पदमापयन् ।
 अरारण्यामृताम्भोधी दर्शयन् श्रमनाशनः ॥ १३० ॥
 दिव्योद्यानसरोवापीसरिन्मणिनगात्रयन ।
 अरम्मदाभृतसरोगमय-सूपभृङ्गलः ॥ १३१ ॥
 अश्वत्थं सोमसवनं प्रापयन्विष्टरश्रवाः ।

द्रिव्याप्सरस्समानीतब्रह्मालङ्कारदायकः ॥ १३२ ॥
 द्रिव्यवासोऽञ्जनक्षौभमाव्यैस्स्वान्बहुमानयन् ।
 स्वीयामयोध्यां नगरीं सादरं सम्प्रवेशयन् ॥ १३३ ॥
 दासान्द्रिव्यरसालोकगन्धांसलशरीरयन् ।
 स्वदासान्सूरिवर्गेण सस्नेहं बहुमानयन् ॥ १३४ ॥
 सूरिसेवोदितानन्दनैथ्यान्स्वानतिशाययन् ।
 वाययन्स्वां नमोवीप्सां कुर्वन्प्रह्लादकृताञ्जलीन् ॥ १३५ ॥
 प्राकारगोपुरारामप्रासादेभ्यः प्रणामयन् ।
 धन्द्रप्रजापतिद्वारपालसम्मानमापयन् ॥ १३६ ॥
 मालिकाञ्चन्मडाराजवीथीमध्यं निवासयन् ।
 श्रीवैकुण्ठपुरन्ध्रीभिर्नानासत्कारकारकः ॥ १३७ ॥
 द्रिव्यं विमानं गमयन् ब्रह्मकान्त्याभिपूरयन् ।
 मडानन्दत्मकश्रीमन्मणिमण्डपमापयन् ॥ १३८ ॥
 दृष्यत्कुमुदयाण्डाद्यैर्विष्वक्सेनान्तिकं नयन् ।
 सेनेशयोदितस्थाननायको ह्येतिनायकः ॥ १३९ ॥
 प्रापयन्द्रिव्यमास्थानं वैनतेयं प्रणामयन् ।
 श्रीमत्सुन्दरसूरीन्द्रद्रिव्यपङ्क्तिं प्रणामयन् ॥ १४० ॥
 भास्वरासनपर्यङ्कप्रापणेन कृतार्थयन् ।
 पर्यङ्कविधासंसिद्धसर्ववैभवसङ्गतः ॥ १४१ ॥
 स्वात्मानमेव श्रीकान्तं सादरं भूरि दर्शयन् ।
 शेषतैकरतिं शेषं शय्यात्मानं प्रणामयन् ॥ १४२ ॥
 अनन्ताक्षिद्रिसालस्रसादरालोकपात्रयन् ।
 अकुमारयुवाकारं श्रीकान्तं सम्प्रणामयन् ॥ १४३ ॥
 अतटानन्दतो ह्येतो रञ्जयन्त्रिलिकिञ्चित्तम् ।
 दासानत्युत्थितमुहुःकृत्तिसृष्टिप्रसन्नहृत् ॥ १४४ ॥
 श्रीयां प्रापस्वयं तातं श्रुत्वा पुत्रं प्रदर्शयन् ।
 भञ्जयन् स्वमुष्णाम्भोधौ स्वकां कीर्तिरुचिं दिशन् ॥ १४५ ॥

द्यार्द्रगङ्गावचनाकृतह्लादैः कृतार्थयन् ।
 पर्यङ्गुरोडणप्रह्वं समं लक्ष्योपपाद्यन् ॥ १४६ ॥
 कस्त्वमित्यनुयुञ्जानो दासोऽस्मीत्युक्तिविस्मितः ।
 अपृथक्त्वप्रकारोऽस्मि वायास्वाश्रितवद्भवन् ॥ १४७ ॥
 विदुषां तत्तुनयाद्भयास्यवपुषामवन् ।
 वासुदेवात्मना भूयो भवन्वैकुण्ठनायकः ॥ १४८ ॥
 यथा तथैव स्वं रुपं जगन्भोडनमूर्तिमान् ।
 द्विमूर्तीं बहुमूर्तींश्च आत्मनश्च प्रकाशयन् ॥ १४९ ॥
 युगपत्सकलं साक्षात्स्वतः कर्तुं समर्थयन् ।
 कवीनामादिशन्नित्यं मुक्तानामादिमः कविः ॥ १५० ॥
 षडर्षामनुनिष्ठानां श्वेतद्वीपस्थितिं दिशन् ।
 द्वादशाक्षरनिष्ठानां लोकं सान्तानिकं दिशन् ॥ १५१ ॥
 अष्टाक्षरैकनिष्ठानां कार्यं वैकुण्ठमर्षयन् ।
 शरणागतनिष्ठानां साक्षाद्भैकुण्ठमर्षयन् ॥ १५२ ॥
 स्वमन्त्रराजनिष्ठानां स्वस्मादतिशयं दिशन् ।
 श्रिया गाढोपगूढात्मा भूतधात्रीरुचिं दिशन् ॥ १५३ ॥
 नीलाविभूतिव्यामुग्धो मडाश्वेताश्रमस्तकः ।
 त्र्यक्षस्त्रिपुरसंहारी रुद्रस्सन्धो विनायकः ॥ १५४ ॥
 अजो विरिञ्चो द्रुडिणो व्याप्तमूर्तिरमूर्तिकः ।
 असङ्गोऽनन्यधीसङ्गविडङ्गोवैरिभङ्गदः ॥ १५५ ॥
 स्वामी स्वं स्वेन सन्तुष्यन् शङ्कस्सर्वाधिकस्यदः ।
 स्वयंजयोतिस्स्वयंवैद्यशूरशूरकुलोद्भवः ॥ १५६ ॥
 वासवो वसुरायोत्रिर्वासुदेवस्सुहृद्भसुः ।
 भूतो भावी भवन्भव्यो विष्णुस्थानस्सनातनः ॥ १५७ ॥
 नित्यानुभावो नेदीयान्दवीयान्दुर्विभावनः ।
 सनत्कुमारस्सन्धाता सुगन्धिस्सुभदर्शनः ॥ १५८ ॥
 तीर्थं तितिक्षुस्तीर्थाङ्घ्रिस्तीर्थस्वादुशुभशुचिः ।
 तीर्थवदीधितिस्तिग्भतेजास्तीप्रमनामयः ॥ १५९ ॥

षशाद्युपनिषद्भेदः पञ्चोपनिषदात्मकः ।
 षडन्तःस्थोऽपि दूरस्थः कल्याणतमरूपवान् ॥ १६० ॥
 प्राणानां प्राणनः पूर्णज्ञानैरपि सुदुर्गुहः ।
 नाचिडेतोपासनाभ्यस्त्रिमात्रप्राणवोदितः ॥ १६१ ॥
 भूतयोनिश्च सर्वज्ञोऽक्षरोऽक्षरपरात्परः ।
 अकारादिपदज्ञेयव्यूढतारार्थपूरुषः ॥ १६२ ॥
 मनोमयामृतो नन्दमयो दलरूपदृत् ।
 न्यासविधावेधरूपः आदित्यान्तर्द्विर्लभयः ॥ १६३ ॥
 षडन्द्र आत्मोद्गीथादि प्रतीकोपासनान्वयी ।
 मधुविधोपासनीयो गायत्रीध्यानगोचरः ॥ १६४ ॥
 दिव्यकौक्षेयसज्जयोतिः शाण्डिल्योपास्तिवीक्षितः ।
 संवर्गविधावेधात्मा तत् षोडशकलं परम् ॥ १६५ ॥
 उपकोसलविधेक्ष्यः पञ्चाञ्चाम्शरीरकः ।
 वैश्वानरः सद्यभूमा य जगत्कर्माऽऽदिपूरुषः ॥ १६६ ॥
 मूर्तामूर्तब्रह्म सर्वप्रेष्ठोऽन्यप्रियताकरः ।
 सर्वान्तरश्चापरोक्षश्चान्तर्याम्यमृतोऽनघः ॥ १६७ ॥
 अर्धर्मादित्यरूपश्चाडन्नामाक्षिसंश्रितः ।
 सतुर्थगायत्र्यर्थश्च यथोपास्त्याप्यसद्रूपुः ॥ १६८ ॥
 यन्द्रादिसायुज्यपूर्वभोक्षदन्त्यासगोचरः ।
 न्यासनाश्यानभ्युपेतप्रारब्धांशो मडादयः ॥ १६९ ॥
 अवताररहस्यादिज्ञानिप्रारब्धनाशनः ।
 स्वेन स्वार्थं परेषापि कृते न्यासे कृलप्रदः ॥ १७० ॥
 असाहसोऽनपायश्रीरससाहायस्स श्रियै वसन् ।
 श्रीमान्नारायणो वासुदेवोऽव्याद्विष्णुरुत्तमः ॥ १७१ ॥

॥ ॐ ॥

ःतीदं परमं गुह्यं सर्वपापप्रणाशनम् ।

वागीशनामसाहस्रं वत्स तेऽभिहितं मया ॥ १ ॥
य षटं शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेद्वा स्वयं पठत् ।
नासौ प्राप्नोति दुरितमिडामुत्र य किञ्चन ॥ २ ॥
तद्विदं प्रजपन् स्वामी विद्याधीशो उद्याननः ।
क्षत्रियश्चेन्महारुद्रो विक्रमाकान्तसर्वभूः ॥ ३ ॥
मडोदारो मडाकीर्तिर्मलितो विजयी भवेत् ।
उरुजश्चेद्गुरुयशोधनधान्यसमृद्धिमान् ॥ ४ ॥
अशेषभोगसम्भूतो धनाधिपसमो भवेत् ।
शृणुयादेव वृषलस्स्वयं विप्रात्सुपूजितात् ॥ ५ ॥
मडिमानमवाप्नोति मडितैश्चर्यभाजनम् ।
श्रीमतो उद्यशीर्षस्य नाम्नां साहस्रमुत्तमम् ॥ ६ ॥
शृण्वन्पठन्नपि नरस्सर्वाङ्गामानवाप्नुयात् ।
धर्मार्थकामसन्तानभाग्यारोग्योत्तमायुषाम् ॥ ७ ॥
प्रापणो परमो उेतुः स्तवराजोऽयमद्भुतः ।
उद्यग्रीवे परा भक्तिमुद्भुन् य षमं पठेत् ॥ ८ ॥
त्रिसन्ध्यं नियतशुद्धस्सोऽपवर्गाय कल्पते ।
त्रिः पठन्नामसाहस्रं प्रत्यहं वागधीशितुः ॥ ९ ॥
मडतीं कीर्तिमाप्नोति निस्सीमां प्रेयसीं प्रियाम् ।
वीर्यं बलं पतित्वं य मेधाश्रद्धावलोन्नतीः ॥ १० ॥
सारस्वतसमृद्धिं य भव्यान्भोग्यान्नतान्सुतान् ।
अभिरूपां वधूं साध्वीं सुदुष्टश्च हितैषिणः ॥ ११ ॥
ब्रह्मविद्याप्रवचनैः कालक्षेपं य सन्ततम् ।
उद्यग्रीवपदाभ्योज सलिलस्थानुकूलतः ॥ १२ ॥
लभेत निर्मलं शान्तो हंसोपासनतत्परः ।
श्रीमत्परमहंसस्य चित्तोल्लासनसद्भिधौ ॥ १३ ॥
षटं तु नाम्नां साहस्रमिष्टसाधनमुत्तमम् ।
पापी पापाद्भिमुक्तस्स्याद्रोगी रोगाद्भिमुख्यते ॥ १४ ॥

भद्रो भन्धाद्धिमुख्येत् भीते भीतिर्विमुख्यते ।
 मुक्तो दरिद्रो दारिद्र्याद्भवत्पूर्णाभनोरथः ॥ १५ ॥
 आपन्न आपदा मुक्तो भवत्येव न संशयः ।
 उंसार्यनपरो नित्यं उंसार्यनपरायणः ॥ १६ ॥
 निर्धूतकल्मषो नित्यं ब्रह्मसायुज्यमाप्नुयात् ।
 ये भक्त्या परमे उंसे श्रिया मिथुनिताङ्गिते ॥ १७ ॥
 जन्मव्याधिजरानाशभयभाजो न ते जनाः ।
 आचार्यात्तद्विदं स्तोत्रमधिगत्य पठेन्नरः ॥ १८ ॥
 तस्येदं कल्पते सिद्ध्यै नान्यथा वत्स काश्यप ।
 आचार्यं लक्ष्णैर्युक्तमन्यं वाऽऽत्मविदुत्तमम् ॥ १९ ॥
 वृत्वाचार्यं सदा भक्त्या सिद्ध्यै तद्विदमश्रुयात् ।
 स याति परमां विद्यां शकुनिब्रह्मदर्षणीम् ॥ २० ॥
 उयास्यनामसाहस्रस्तुतिरंडोविनाशिनी ।
 परमो उंस ओवाटौ प्राणवं ब्रह्मणो दिशत् ॥ २१ ॥
 उपादिशत्ततो वेदान् श्रीमान् उयशिरो हरिः ।
 तेनासौ स्तवराजो छि उंसाप्युयगोयरः ॥ २२ ॥
 विद्यासाम्राज्यसम्पत्तिभोक्षैककृत्वसाधनम् ।
 सर्ववित्स्वात्मभावेन परमं पदमाप्नुयात् ॥ २३ ॥
 न तत्र संशयः कश्चिन्निपुणं परिपश्यति ।
 तथापि स्वात्मनि प्रेमसिन्धुसन्धुक्षणक्षमः ॥ २४ ॥
 ठतीदं नामसाहस्रं सङ्गृहीतं तथोत्तरम् ।
 अेवं सङ्गृह्य देवेन उयग्रीवेण पालनम् ॥ २५ ॥
 स्तोत्ररत्नमिदं दत्तं मलयं तत् कथितं तव ।
 उंसनामसाहस्रस्य वैभवं परमाद्भुतम् ॥ २६ ॥
 वक्तुं यथावत्तद्वशक्तो वर्षकोटिशतैरपि ।
 उयास्यः परमो उंसो हरिर्नारायणोऽव्ययः ॥ २७ ॥
 कारणं शरणं मृत्युरमृतं याप्तिवात्मनाम् ।
 सत्यं सत्यं पुनस्सत्यं ध्येयो नारायणो हरिः ॥ २८ ॥

समानमधिकं वेदान्न द्वैवं केशवात्परम् ।
तत्त्वं विज्ञातुकाभानां प्रमाणैस्सर्वतोभुजैः ॥ २९ ॥

तत्त्वं स परमो लंस अेक अेव जनार्दनः ।
छंद रडस्यं परमं मडापातकनाशनम् ॥ ३० ॥

न याशुश्रूषवे वाच्यं नाभक्ताय कदायन ।
नाप्यन्यदेवतायापि न वाच्यं नास्तिकाय च ॥ ३१ ॥

अधीत्यैतद्गुरुमुभादन्यलं यः पठेन्नरः ।
तद्दंश्या अपि सर्वे स्युस्सम्पत्सारस्वतोन्नताः ॥ ३२ ॥

छति हयवदनाननारविन्दान्मधुलडरीव निरर्गला गलन्ती ।
जगति दशशतीतदीयनाम्नां जयति जडानपि गीर्षु योजयन्ती ॥ ३३ ॥

॥ छति श्रीहयग्रीवसहस्रनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

Proofread by DPD, NA

—
hayagrIvasahasranamastotram
pdf was typeset on December 22, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

